

SORT FORKLARING FRA REGERINGEN OM SORT ARBEJDE

Skatteministeriet har den 25. april 2012 fremsat et lovforslag (L 170), som skal give SKAT bedre mulighed for at kontrollere sort arbejde. Eksempelvis vil regeringen give SKAT mulighed for at foretage kontrol på privat ejendom uden forudgående retskendelse. Lovforslaget understreger dermed den stigende tendens til, at myndigheder får hjemmel til at udøve kontrol på privat ejendom i strid med hovedprincippet i Grundlovens § 72.

I kølvandet på lovforslaget er skatteministeren kaldt i samråd, ligesom lovforslaget har affødt ikke mindre end 68 folketingsspørgsmål om lovforslagets retssikkerhedsmæssige karakter.

Ministerens svar på de 68 spørgsmål efterlader et klart indtryk af, at SKAT ikke i fornøden grad har afprøvet den hjemmel, som de allerede har i dag, og dermed ikke retsmæssigt kan argumentere for et reelt behov for lovændringen. Lovforslaget og særligt ministerens besvarelse af folketingsspørgsmålene illustrerer således tydeligt, at der ikke foreligger de fornødne saglige argumenter og retlige behov for, at SKAT skal have så vidtrækkende beføjelser for at dæmme op for sort arbejde. Forslaget synes således snarere at skulle imødekomme en hidtil manglende ressourcemæssig prioritering fra SKATs side end et egentligt retsligt behov hos SKAT. Hvis Grundlovens skal bevare sin substans, er det nødvendigt, at politikere ikke læner sig tilbage og lader administrative hensyn veje tungere end borgernes retssikkerhed.

1. Kontrol på privat ejendom uden forudgående retskendelse

Den 25. april fremsatte regeringen et lovforslag (L 170) om bekæmpelse af sort arbejde.¹ Lovforslaget har indtil videre affødt ikke mindre end 68 supplerende spørgsmål fra Folketinget,² ligesom skatteministeren er kaldt i samråd om lovforslaget. Ikke mindst fordi et stort antal af de hørte parter, bl.a. Advokatsamfundet, Danske Advokater, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer og CEPOS, har kritiseret lovforslaget fra en retssikkerhedsmæssig vinkel.³

Navnlig forslaget om, at SKAT skal have hjemmel til at foretage kontrol på privat ejendom uden anden begrænsning, end at SKAT skønner, at der foregår et arbejde, der ser "professionelt ud", har affødt en række spørgsmål. Det skyldes, at hovedreglen i Grundlovens § 72 er, at kontrol på privat ejendom ikke må foregå uden forudgående retskendelse:

"Boligen er ukrænkelig. Husundersøgelse, beslaglæggelse og undersøgelse af breve og andre papirer samt brud på post-, telegraf- og telefonhemmeligheden må, hvor ingen lov hjemler en særegen undtagelse, alene ske efter en retskendelse".

Med andre ord, der skal foreligge helt særlige omstændigheder for, at lovgiver – undtagelsesvist – kan udstede en sådan hjemmel til kontrol.

¹ http://www.ft.dk/samling/20111/lovforslag/L170/som_fremsat.htm#dok

² <http://www.ft.dk/samling/20111/lovforslag/L170/spm.htm?samling/20111/lovforslag/1170/spm.htm&totalNumberOfRecords=&numberOfRecords=25&pageNr=1#pagination>

³ <http://www.ft.dk/samling/20111/lovforslag/1170/bilag/1/1109648.pdf>

Alligevel ønsker regeringen at give SKAT mulighed for at foretage kontrol på privat ejendom uden forudgående retskendelse. Også selvom forslaget har affødt kritik fra en række organisationer og eksperter i den forudgående høringsfase. Eksempelvis har både Advokatrådet og Danske skatteadvokater fremhævet, at det er deres opfattelse, at:

”skattemyndighedernes kontroladgang ikke går forud for grundlovens frihedsrettigheder”.⁴

Også Landbrug & Fødevarer har i sit hørings svar adresseret det retssikkerhedsmæssige problem, herunder påpeget, at Skatteministeriets og skatteministerens sammenligning med Arbejdstilsynets beføjelser ikke er korrekt:

Når der i bemærkningerne henvises til, at SKAT får de samme beføjelser som Arbejdstilsynet har i dag, mener Landbrug & Fødevarer, at der her er tale om forskellige hensyn bag adgangen. Arbejdstilsynets adgang er baseret på et hensyn til den generelle sikkerhed på arbejdspladser, hvorimod SKATs adgang begrundes i hensynet til kontrol. Landbrug & Fødevarer mener ikke, at dette hensyn er tungtvejende nok til at fravige udgangspunktet om retskendelse.”⁵

I det hele taget illustrerer forslaget i L 170 en stigende tendens fra lovgivers side til at negligere princippet i Grundlovens § 72, for at give myndighederne mulighed for at foretage kontrol på privat ejendom uden forudgående retskendelse. I 2003 var der ca. 185 love og bekendtgørelse mv., der bemyndigede sådanne tvangsindgreb for offentlige myndigheder. I 2009 var tallet vokset til 225, i 2010 til 234 og i 2011 til 235. SRSF-regeringen vil med sit forslag L 170 øge dette tal yderligere.

Udviklingen viser dermed en kedelig tendens til, at hovedprincippet i Grundlovens § 72 bliver tilsidesat og at undtagelsen - at man formelt godt kan give myndigheder mulighed for at føre kontrol på privat ejendom uden retskendelse – er ved at udhule hovedreglen. Hvis Grundlovens skal bevare sin substans, er det nødvendigt, at politikere ikke læner sig tilbage og lader administrative hensyn veje tungere end borgernes retssikkerhed.

For den tidligere fremførte kritik hertil af CEPOS se følgende notater:

- [Regeringens indsats mod sort arbejde bryder med grundlæggende retsprincipper.](#)
- [Offentlige myndigheder har fortsat vid adgang til at foretage tvangsindgreb i private hjem og virksomheder.](#)
- [Tilsvarende notat af 31. maj 2011](#)
- [Tilsvarende notat af 2. marts 2010](#)
- [Offentlige myndigheders adgang til at foretage tvangsindgreb i private hjem og virksomheder udgør et retssikkerhedsmæssigt problem og bør begrænses, notat af 16. januar 2009.](#)⁶

2. Er der behov for ændringer, der giver SKAT øget beføjelser?

I forarbejderne til L 170 begrundes Skatteministeriet og skatteministerens forslaget om at give SKAT mulighed for at føre kontrol på privat ejendom uden forudgående retskendelse med, at en sådan hjemmel er nødvendig for, at kontroløjemedet ikke forspildes:

⁴ Ibid

⁵ Ibid

⁶ <http://www.cepos.dk/publikationer/analyser-notater/analyse-single/artikel/to-nye-cepos-notater-hensynet-til-myndigheders-kontrol-trumfer-privatlivets-fred/>

*"Som udgangspunkt kræver adgang til en privat bolig i kontrolmæssige sammenhænge en retskendelse. Det vurderes dog, at formålet med kontrollen i de situationer, som dette forslag sigter mod, vil forspildes, hvis der skal indhentes en retskendelse forud for, at kontrollen kan gennemføres. De aktører, som SKAT ønsker at kontrollere, vil formentlig ikke længere være på arbejdsstedet, når retskendelsen er indhentet."*⁷

Trods forarbejdernes klare ordlyd om, at kontroløjemedet forspildes, hvis SKAT først skal indhente en retskendelse, er det alligevel temmelig uklart, hvorvidt SKAT overhovedet har afprøvet den nuværende mulighed for at indhente en retskendelse til sin kontrol mod sort arbejde.

Eksempelvis er skatteministeren i spørgsmål 65 blevet bedt om at oplyse, hvorvidt det er udtryk for et erfaringsgrundlag eller en mavefornemmelse, når man i forarbejderne skriver, at kontroløjemedet forspildes, hvis SKAT først skal have en retskendelse. Hertil giver ministeren følgende svært forståelige svar:

"Forarbejderne til lovforslaget er udformet ud fra erfaringsmæssige vurderinger.

Som det fremgår af mit svar på spm. 29 er forholdet dog det, at SKAT erfaringsmæssigt [...] fravælger besøg på ejendomme, der tjener til en privat bolig eller fritidsbolig, for ikke at spille tid på at foretage kontrol på steder, hvor SKAT efter gældende bestemmelser ikke har adgang uden retskendelse."

Fremfor at give et reelt svar på, hvad SKAT's erfaringer er med at indhente en retskendelse, som kan underbygge forarbejdernes "påstand" om, at kontroløjemedet "forspildes, hvis der skal indhentes en retskendelse", svarer ministeren, at SKAT "erfaringsmæssigt" slet ikke foretager kontrol på privat ejendom, fordi indhentelse af retskendelse angiveligt skulle være spild af tid.

Der er ellers afgørende forskel på, om kontroløjemedet forspildes, fordi man først skal indhente en retskendelse, eller om kontroløjemedet forspildes, fordi man ikke ulejliger sig med at spørge domstolene først. I førstnævnte situation vil mere indgribende kontrolforanstaltninger efter omstændighederne kunne betegnes som nødvendige, mens sidstnævnte situation alene synes begrundet i at lette adgangen til kontrol, hvilket ikke bør kunne tilsidesætte grundlovens hovedregel om retskendelse.

Derfor kan det også undre, at skatteministeren, i sit svar på spørgsmål 21, afviser, at lovforslaget er unødvendigt og uproportionalt. For trods ministerens 68 folketings svar ses det ikke afklaret, hvorvidt det nugældende regelgrundlag overhovedet er mangelfuldt, således som det fremgår af forarbejderne til L 170 og af ministerens svar på spørgsmål 11. Eller om lovforslaget ikke bare beror på, at det vil lette SKATs kontrolmuligheder, at de ikke først skal gå til domstolene, før de kan foretage kontrol på privat ejendom. Det er i hvert fald bemærkelsesværdigt, at SKAT ikke har statistisk belæg for, om kontroløjemedet forspildes, og at skatteministeren hverken kvantitativt eller kvalitativt, underbygger forarbejdernes argumentation, jf. eksempelvis ministerens svar på spørgsmål 29:

Spørgsmål: I hvor mange situationer igennem de seneste fem år har SKAT oplevet, at øjeblikket med at kontrollere muligt sort arbejde er blevet forspildt, fordi der først skulle indhentes en retskendelse, inden der kunne udføres kontrol?"

⁷ http://www.ft.dk/samling/20111/lovforslag/L170/som_fremsat.htm#dok

Svar: "Skat har ikke udarbejdet en statistik over antal forspildte muligheder for at kontrollere muligt sort arbejde på privat grund, når der synligt konstateres udendørs aktiviteter af professionel karakter. Spørgsmålet kan derfor ikke besvares med en talmæssig opgørelse."

Forarbejdernes og skatteministerens argumentation for, at SKAT ikke kan nå at indhente en retskendelse er derfor temmelig tynd. Hvilket også er Advokatsamfundets opfattelse:

*"der er efter Advokatrådets opfattelse ikke i lovforslagets bemærkninger argumenteret særligt overbevisende for, at der skulle foreligge tilstrækkeligt grundlag for at gøre indgreb i grundlovens frihedsrettigheder alene for at håndhæve og forfølge overtrædelser af skatte og afgiftslovgivningen."*⁸

At SKAT ikke fører statistik og at man ikke vil bruge ressourcer på at indhente en retskendelse, er naturligvis ikke ensbetydende med, at SKAT ikke har den erfaring, som fremgår af forarbejderne. Nemlig at kontroløjemedet "forspildes, hvis der skal indhentes en retskendelse forud for, at kontrollen kan gennemføres." Men det springer i øjnene, at ministeren ikke er i stand til at fremlægge hverken et kvalitativt eller kvantitativt erfaringsgrundlag, som dokumenterer denne påstand.

Når det dertil tages i betragtning, at et tvangsindgreb i danskernes privatsfære uden forudgående retskendelse, er et indgreb i danskernes grundlovssikrede rettigheder, kan man derfor kun opfordre til, at skatteministeren bliver mere meddelsom om de erfaringer SKAT hidtil har haft, med at indhente en forudgående retskendelse og med, at kontroløjemedet forspildes, fordi SKAT først skulle have en retskendelse. Det kommende samråd kunne være en passende lejlighed hertil.

3. Manglende prioritering berettiger ikke til afvigelse fra Grundloven

At SKAT ikke vil spille ressourcer på at indhente en forudgående retskendelse, kan på ingen måde anses som en sådan særlig omstændighed, at den kan berette til at fravige Grundlovens § 72's krav om retskendelse. Begrundelsen synliggør i hvert fald ikke i sig selv en utilstrækkelighed i de nugældende regler.

Så længe SKAT og skatteministeren ikke fremlægger et dokumenteret erfaringsgrundlag, som kvantitativt og kvalitativt viser, at kontroløjeblikket vitterligt forspildes, hvis der først skal indhentes en retskendelse (således som det er angivet i forarbejderne til L 170), må der stilles spørgsmålstejn ved lovforslagets proportionalitet og nødvendighed i forhold til at skulle afvige fra Grundlovens hovedprincip. Ikke mindst fordi Grundlovens bestemmelser netop skal værne borgerne mod vilkårlige indgreb fra statens side. Eller som revisionselskabet Beierholm skriver i et nyhedsbrev:

*"Det betyder i praksis, at enhver borger kan opleve, at der står en medarbejder fra SKAT inde på den private grund, og uden at familien har mulighed for eksempelvis at sikre, at alle er behørig påklædt en varm sommerdag."*⁹

⁸ http://www.ft.dk/RIpdf/samling/20111/lovforslag/1170/20111_1170_betaenkning.pdf

⁹ http://www.beierholm.dk/fileadmin/user_upload/pdf/skat/2012/2012-19_sort_arbejde_regler_private_270412.pdf

Hensynet til danskernes privatsfære er en grundlovssikret rettighed, som bør beskytte os danskere mod vilkårlige besøg fra en hvilken som helst statslig myndighed. Derfor er det mangel på respekt for grundlæggende retsprincipper, at regeringen nu ønsker at give SKAT hjemmel til at kunne foretage kontrol på privat ejendom uden forudgående retskendelse, selvom SKAT – ifølge ministerens egne folketingssvar – end ikke har afprøvet rækkevidden af den hjemmel, som allerede eksisterer i dag. En hjemmel som vel at mærke giver SKAT rig mulighed for at foretage kontrol på privat ejendom – også i selve boligen – hvis bare de forelægger deres mistanke om sort arbejde for en dommer og dermed indhenter en forudgående retskendelse på samme måde som Politiet. I en retsstat er det ikke for meget forlangt.

4. Andre myndigheders beføjelser til kontrol på privat ejendom

I sit svar på spørgsmål 1 – ”Ministeren bedes redegøre for, hvorfor ministeren ikke mener, det er på kant af grundlovens § 72, når man vil give SKAT ret til at gå ind på privat ejendom uden en retskendelse” – svarer ministeren, at flere andre offentlige myndigheder allerede har en sådan adgang til at føre kontrol på privat ejendom:

”Flere andre offentlige myndigheder har adgang til at gennemføre kontrol på privat ejendom uden brug af retskendelse. Byggelovens § 19, stk. 1, fastslår f.eks., at kommunalbestyrelsen uden retskendelse kan forlange adgang til en privat ejendom for at undersøge, om der er sket overtrædelse af loven eller de i medfør af loven udfærdigede bestemmelser og stillede betingelser. Arbejdstilsynet har tilsvarende regler. Arbejdstilsynet kan tillige foretage kontrol inde i den private bolig.”

4.1. Arbejdstilsynets beføjelser til kontrol på privat ejendom

Udover at Skatteministeriet mener, at kontroløjemedet forspildes, hvis SKAT først skal indhente en retskendelse, før de foretager kontrol på privat ejendom, så begrundet ministeriet også forslaget med, at den foreslåede kontrolmulighed svarer til, hvad der gælder for Arbejdstilsynet:

”Arbejdstilsynet har, som reglerne er i dag, adgang til offentlige og private arbejdssteder i det omfang, det er påkrævet for, at de kan varetage deres hverv, herunder også i den private bolig. SKATs muligheder for kontrol på private arbejdssteder vil således være mindre indgribende end de muligheder, Arbejdstilsynet har i dag, jf. § 76 i arbejdsmiljøloven, idet der efter forslaget ikke gives adgang for SKAT til kontrol i selve den private bolig.”¹⁰

Det er korrekt, at SKAT ifølge lovforslaget ikke skal have mulighed for at gå ind i en privat bolig. Men sammenligningen med Arbejdstilsynet er alligevel misvisende, al den stund, at Arbejdstilsynet kun kan foretage kontrol uden forudgående retskendelse på ”arbejdssteder”, det vil typisk sige en hjemmearbejdsplads, men ikke i de dele af en privat bolig, der ikke benyttes til arbejdsplads s jf. arbejdsmiljølovens § 76, stk. 3 og 4:

”Arbejdstilsynets medarbejdere har uden retskendelse mod behørig legitimation til enhver tid adgang til offentlige og private arbejdssteder, jf. dog stk. 4, i det omfang, det er påkrævet, for at de kan varetage deres hverv. Politiet yder om fornødent bistand hertil. Nærmere regler om bistanden kan fastsættes af beskæftigelsesministeren efter forhandling med justitsministeren.”

”Stk. 3 finder ikke anvendelse ved Arbejdstilsynets kontrol med arbejde af ikke-erhvervs-mæssig karakter, der udføres af en person på eller i dennes private bolig, fritidsbolig, grund i tilknytning hertil, køretøj, fritidsfartøj eller andre løsøre genstande tilhørende husstanden.

¹⁰ Forarbejderne til L 170

Beskæftigelsesministeren kan dog fastsætte, at Arbejdstilsynet fortsat kan føre kontrol og tilsyn med elevatorer og andet løfteudstyr samt trykbærende udstyr uden retskendelse."

Herudover er Arbejdstilsynets beføjelser begrundet i behovet for at sikre de sikkerhedsmæssige forhold på arbejdspladser og dermed også borgernes fysiske sikkerhed, hvorimod SKATs øgede beføjelser udelukkende er begrundet i et ønske om mere effektiv kontrol. Retsmæssigt er der derfor væsensforskelle på beføjelsernes ophav og dermed også, hvorvidt disse kan legitimere en tilsidesættelse af Grundlovens § 72.

I forhold til Arbejdstilsynets kontrolmuligheder bør det i øvrigt tages i betragtning, at disse har eksisteret siden 1958, hvor Danmark ratificerede Den Internationale Arbejdskonferences konvention om arbejdstilsyn inden for industri og handel.¹¹ Formålet var at skabe sikkerhed på arbejdspladser, og da bestemmelsen har udspring i en anden tid, hvor der ikke var det fokus på sikkerhed og arbejdsmiljø, som der er i dag, giver det ikke mening, at sammenligne en nyopfundne hjemmel til SKAT med en hjemmel, som Arbejdstilsynet har haft i årtier og som har et væsentligt andet historisk udgangspunkt, formål og rækkevidde.

Den skønsmæssige beføjelse til at foretage kontrol på privat ejendom uden forudgående retskendelse, som regeringen nu ønsker at give SKAT, og som alene er begrænset af, hvorvidt skattemedarbejderen vurderer, at arbejdet ser professionelt ud, overstiger dermed i vidt omfang, hvad der gælder for Arbejdstilsynet. For mens SKAT skal kunne gå ind på ejendomme, som udelukkende tjener som privat bolig med tilhørende have, så har Arbejdstilsynet kun adgang på et "arbejdssted" og må netop ikke føre kontrol på de rent private områder eller på arbejde af ikke-erhvervsmæssig karakter. Arbejdstilsynet har da også selv i sit hørings svar understreget, at der ikke er parallelitet mellem de beføjelser som nu tildeles SKAT og de beføjelser som Arbejdstilsynet har:

"Arbejdstilsynet foreslår, at bemærkningerne tilpasses, hvis hensigten er at skabe parallelitet mellem AT's beføjelser og SKATs kontrolbeføjelser".¹²

4.2. Ministerens henvisning til Byggelovens § 19

Ikke nok med, at sammenligningen med Arbejdstilsynets beføjelser er ukorrekt, jf. ovenfor, og som Arbejdstilsynet selv har gjort Skatteministeriet opmærksom på i høringsfasen. Heller ikke Byggelovens § 19 er sammenlignelig med den beføjelse, som regeringen nu vil give SKAT.

Det skyldes, at kommunens beføjelse efter Byggelovens § 19 for det første er begrundet i, at kommunen selv har givet tilladelse til et byggeri, som den af sikkerhedsmæssige årsager skal have mulighed for at kontrollere. Dernæst, fordi kommunen skal have varslet beboerne før, den kan komme på kontrolbesøg. I et vejledende brev fra Erhvervs- og Byggestyrelsen til landets kommuner fremgår det således:

"Retssikkerhedsloven medfører, at de tilsyn, som kommunen foretager med hjemmel i byggelovens § 19, skal varsles i overensstemmelse med bestemmelserne i retssikkerhedslovens kap. 2."

Der er klar og afgørende forskel på varslet/ikke-varslet kontrol på privat ejendom. Ligesom der er en verden til forskel på om kontrollen vedrører en sikkerhedsrisiko eller ej. Sammenligningen

¹¹ <https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=70072>

¹² <http://www.ft.dk/samling/20111/lovforslag/1170/bilag/1/1109648.pdf>

mellem Byggelovens § 19 og den beføjelse, som regeringen nu vil give SKAT, er dermed misledende al den stund, at Byggelovens § 19 ikke har en mistænkeliggørende og intimiderende karakter i forhold til danskernes privatsfære (jf. eksemplet fra Beierholm ovenfor), i modsætning til den hjemmel, som regeringen nu vil give SKAT.

5. Konklusion

På baggrund af ministerens 68 folketingssvar må det konstateres, at det fortsat er yderst tvivlsomt, hvorvidt SKAT har afprøvet eller udtømt muligheden for at foretage kontrol efter forudgående retskendelse, selvom man klart tilkendegiver i lovforslagets forarbejder, at kontroløjemedet forspildes, hvis SKAT ikke får mulighed for at foretage kontrol i private villahaver uden forudgående retskendelse.

I det hele taget viser ministerens svar, at forslaget om at give SKAT hjemmel til at foretage kontrol i danskernes private haver uden forudgående retskendelse snarere skal imødekomme SKATs hidtidige manglende prioritering og bevidste fravalg af at indhente retskendelser, end det imødekommer et egentligt faktisk og juridisk behov.

Så længe rækkevidden af den nuværende hjemmel ikke er afprøvet i praksis, så man har et kvantitativt og kvalitativt erfaringsgrundlag at tage udgangspunkt i, vil et lovindgreb, der strider mod hovedprincippet i Grundlovens § 72 være både uproportionalt og unødvendigt. Heller ikke den i forarbejderne og af skatteministeren foretagne sammenligning med de beføjelser, som Arbejdstilsynet og kommunerne har, er korrekt. Arbejdstilsynets kan eksempelvis ikke foretage kontrol på en privat ejendom, som ikke tjener som "arbejdssted". Ligesom kommunernes kontrol i medfør af Byggelovens § 19 skal varsles til borgerne. I øvrigt har begge disse beføjelser sit udspring i hensynet til borgernes sikkerhed og afviger på den måde fra SKATs kontrolophæng.

På det grundlag opfordres regeringen til at sløjfe forslaget om at give SKAT mulighed for at foretage kontrol på privat ejendom, og i stedet i højere grad end i dag bruge den allerede eksisterende hjemmel, hvor SKAT skal indhente en retskendelse forud for et kontrolbesøg. I modsat fald vil lovforslaget ikke kun være i strid med hovedprincippet i Grundlovens § 72. Det vil heller ikke leve op til principperne om, at et sådant indgreb skal være både nødvendigt og proportionalt. Der foreligger ganske enkelt ikke et behov for - ved lov - at indføre en "særegen undtagelse" til grundlovens krav om forudgående retskendelse. Hvis Grundlovens skal bevare sin substans, er det nødvendigt, at politikere ikke læner sig tilbage og lader administrative hensyn veje tungere end borgernes retssikkerhed.